

прибуток банків не відрізняється від ставки податку на прибуток підприємств і становить 18 %. Для порівняння розглянемо ставки податку на прибуток та ПДВ, що стягуються в інших країнах.

Хотілося б відзначити, що в більшості країн при проведенні банками фінансових операцій, таких як підтримка лікарень, благодійні відрахування та передачі коштів у різні фонди, не оподатковуються. Зокрема, у Франції новоствореним банкам задля підтримки надають пільги щодо сплати податку. Перші два роки податок взагалі не сплачується, на третій рік – лише 25 % ставки, четвертий рік – 50 %, п'ятий рік – 75 % і тільки на шостому році ставка становить 100 % [3].

Отже, вдосконалення системи оподаткування та розвиток банківництва в Україні є паралельними та взаємопов'язаними шляхами і для ефективного функціонування банківської системи потрібно сформувати оптимальну податкову політику у сфері оподаткування банків, ввести диференційований підхід в оподаткуванні банків та посилити підтримку вітчизняних банків.

Список використаних джерел

1. Сайт Української асоціації банків [Електронний ресурс]. – Режим доступу: [http://aub.org.ua/index.php?option=com_content&task=view&id=137&menu=20&Itemid=41]. – Назва з екрана.
2. Податковий кодекс України від 02.12.2010 № 2755-VI [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua>. – Назва з екрана.
3. Огляд механізму стягвання податків в Україні та деяких країнах світу [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://modern-pharmacy.com.ua/oglyad-mehanizmu-styaguvannya-podatkoviv-v-ukrayini-ta-deyakh-krayinah-svitu>. – Назва з екрана.

А. І. Коваль, студентка
Науковий керівник – **М. М. Логвин**,
к. геогр. н., доцент
Вищий навчальний заклад Укоопспілки
«Полтавський університет
економіки і торгівлі», м. Полтава
bryzhkaa@gmail.com

ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ В'ЇЗНОГО ТУРИЗМУ В ДНІПРОПЕТРОВСЬКІЙ ОБЛАСТІ

Глобалізація світової економіки сприяє тому, що Україна та її регіони намагаються приєднатися до міжнародного простору, де

туристичний бізнес займає третє місце серед найбільш прибуткових видів економічної діяльності.

Дніпропетровська обл. за наявності потужного туристичного потенціалу отримує незначні економічні результати від туристичної діяльності, що свідчить про неефективне та нераціональне функціонування даного сектору.

Оскільки зараз відбувається процес вичерпання екстенсивного розвитку домінуючого ресурсомісткого виробництва (вугільного та металургійного), то регіону варто починати пошук нових сфер та напрямків розвитку. На думку багатьох фахівців саме туризм може стати потужним важелем у розвитку економіки Дніпропетровщини. На території області вже діє «Програма розвитку туризму в Дніпропетровській області на 2015–2020 роки». За цією програмою можна виділити такі основні завдання [1]:

- створення сприятливих умов для розвитку туристичної індустрії (розвиток мережі туристично-інформаційних центрів, реконструкція паркових зон, модернізація об'єктів аерокосмічного напрямку, розвиток території міжнародного аеропорту «Дніпропетровськ», взаємодія з міжнародними туристичними асоціаціями);

- розвиток подієвого та тематичного туризму (проведення форумів і фестивалів; розвиток навколосмічного, водного, етнокультурного, міського, промислового видів туризму);

- забезпечення маркетингового просування Дніпропетровської області (активне використання повного медійного комплексу для просування туристичного бренду Дніпропетровщини, підготовка та друк інформаційно-довідкових матеріалів про Дніпропетровську обл. (в тому числі іноземними мовами).

Дана програма дає позитивну динаміку для розвитку туризму, проте він надає лише 6,4 % від усіх надходжень до міського бюджету. З чого можна зробити висновок, що частка туризму в економічному розвитку Дніпропетровської обл. є невеликою, проте спостерігається динаміка до її зростання.

Дніпропетровська обл. має достатньо великий туристично-рекреаційний потенціал, адже існують природні (область знаходиться на кордоні змішаних лісів та степової зони, унікальні водні ресурси) та історичні (культурно-історична спадщина, етнографічно-культурний потенціал) передумови розвитку.

У Дніпропетровській обл. на державному обліку перебуває 11,9 тисяч нерухомих пам'яток, в тому числі 318 пам'яток архітектури, переважно XVIII–XX ст. Туристичний сектор області налічує 340 суб'єктів туристичної діяльності [2].

Найвідомішими туристичними об'єктами є культурно-архітектурні пам'ятки в с. Старі Кодаци, садиба-музей Д. І. Яворницького, місця, пов'язані з форсуванням Дніпра в роки другої світової війни, скелі МОДРу «Орлине гніздо», національний природний парк «Орільський», Самарський ліс, гора Калитва, козацький хутір «Галушківка», музей Петриківського розпису, Дніпровський акваріум прісноводних риб.

Отже, можна зробити висновок, що Дніпропетровщина має відповідні ресурси для створення цікавих, змістовних та пізнавальних турів, для заохочення не лише українських а й іноземних туристів.

Рис. 1 відображає динаміку в'їзного туризму в Дніпропетровській області за 2010–2014 роки [3].

Рисунок 1 – Динаміка іноземного туристичного потоку Дніпропетровської обл.

Проаналізувавши діаграму можна сказати, спостерігається негативна що динаміка даного туризму, адже кількість іноземних туристів катастрофічно зменшилася в порівнянні з 2010 р., а у 2014 р. Дніпропетровську обл. з туристичною метою не відвідав жоден іноземний громадянин.

Це викликано наступними проблемами, що існують на туристичному ринку Дніпропетровської обл.:

- недостатня інформаційно-рекламна діяльність про Дніпропетровщину за кордоном;
- невизначений образ Дніпропетровщини на міжнародному туристичному ринку (більшість іноземних туристів сприймають

Дніпропетровську область, як промисловий центр, а не туристичний);

- низька якість сервісу (в самому Дніпрі є всього три готелі, що відповідають міжнародним стандартам);

- недостатня організаційна, матеріальна та інформаційна підтримка підприємств туристичної діяльності з боку державних та міських органів влади;

- недостатній рівень кваліфікації персоналу, задіяного в туристичній сфері;

- занедбання та не використання культурно-історичних пам'яток регіону;

- руйнування пляжів і берегових споруд;

- масове знищення зелених насаджень парків і заповідників.

Можна виділити такі підходи до вирішення основних проблем іноземного туристичного потоку в Дніпропетровській області:

- стандартизація та сертифікація готельних послуг;

- підвищення кваліфікації працівників;

- активна реалізація «Програми розвитку туризму в Дніпропетровській області на 2015–2020 роки»;

- посилення міської підтримки інвестиційної діяльності;

- активна презентаційна, рекламна позиція Дніпропетровщини за кордоном.

Особливістю сучасного етапу розвитку туризму в регіоні є те, що він істотно впливає на всі сектори економіки: транспорт, зв'язок, торгівля, будівництво, виробництво товарів народного споживання і є одним з найбільш перспективних напрямів модернізації економіки.

Таким чином, за своїм потенціалом Дніпропетровська область має всі необхідні можливості для того, щоб стати значним туристичним регіоном у нашій державі. Для цього перш за все необхідно, визначити туризм (особливо в'їзний) як найбільш пріоритетну галузь економіки Дніпропетровщини, яка сприятиме економічному розвитку, створенню нових робочих місць, розвитку міжнародних відносин та розвитку соціальної інфраструктури регіону.

Список використаних джерел

1. Програма розвитку туризму в Дніпропетровській області на 2015–2020 роки [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://oblrada.dp.gov.ua/region-programmes/>. – Назва з екрана.

2. Любіцева О. О. Туристичні ресурси України : навч. посіб. / О. О. Любіцева, Є. В. Панкова, В. І. Стафійчук. – Київ : Альтерпрес, 2007. – 369 с.
3. Головне управління статистики у Дніпропетровській області [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.dneprstat.gov.ua>. – Назва з екрана

*І. І. Кодовбецька, студентка
Науковий керівник – В. О. Пенюк, асистент
Чернівецький торговельно-економічний інститут
Київського національного торговельно-економічного
університету, м. Чернівці
kodovri@ukr.net*

КОНФЛІКТИ НА СУЧАСНИХ ПІДПРИЄМСТВАХ ТА СПОСОБИ ЇХ ВИРІШЕННЯ

У сучасному світі, конфліктні ситуації виникають не лише в буденному житті, але й на різних підприємствах чи в організаціях. Неоднозначність у тлумаченні поняття конфлікту, з однієї сторони свідчить про позитив його існування, який дозволяє організації розвиватися, виходити на нові рубежі ринку, сприяє співробітникам професійно і духовно розвиватися, а з іншої – негативний вплив, дестабілізує її, призводить до стресів співробітників тощо. На підставі спеціальних психологічних досліджень виявлено, що втрата робочого часу від конфліктів і після конфліктних переживань становить близько 15 %, а продуктивність праці може знижуватись до 20 % і більше. Такий, водночас, позитивний і негативний вплив вимагає вміння управлінців керувати, регулювати чи злагоджувати конфліктні ситуації. Важливо вміти справлятися з конфліктними ситуаціями на тих підприємствах, які хочуть утриматись на ринку, бути ефективними, конкурентоздатними, мати ефективний та злагоджений колектив.

Згідно даних економічних джерел, конфлікт – це:

- 1) специфічна організованість діяльності, у якій суперечність утримується в процесі його (конфлікту) вирішення [3];
- 2) вираження не просто зіткнення інтересів, але і дещо більше оскільки виникає на основі ворожості [4];
- 3) універсальний і перманентний стан суспільства, що детермінується ганебною природою самої людини, її прагненням до необмеженого збагачення [5].